

175

dissident adj. Que s'ha separat
 en matèria de doctrina, d'una comunió religiosa, d'una escola filosòfica, artística, d'un partit polític. Les sectes dissidents.
Els liberals dissidents s'ajuntaren als conservadors. ~~W. W. Dissident~~

7; Vefete. || Meta-
 bolisme destructiu

~~el canvi~~

~~dissimul~~

dissimulació f. Acció ~~reflexiva~~
 de dissimular o dissimular-se.
 || ~~Catabolisme~~

dissimular v. ^{tr.} fer dissemblant
 pron. esdevenir dissemblant. La
 primera "r" de "peregrinus" s'ha dis-
 simulat en "l" sota l'acció de la
 segona "r" ^{d'on} "pelegrí".